

πῶς ἂν διὰ δυνάμιν, καὶ τῶ δυνάμει, καὶ τῶ A
 ἔχειν πῶς. λεγούσης ὅτι τῆς δυνάμειος το-
 σαυταχῶς, καὶ τὸ δυνατὸν ἓνα ὑφ' ἑσπον λε-
 γθήσεται π' ἔχον μὴ ἵσως ἀρχῆς, ἢ μεταβο-
 λῆς. καὶ γὰρ τὸ σκεπτικόν, δυνάμει π' ἔδ' ἐν ἑ-
 τέρῳ, ἢ ἢ ἔτερον. ἓνα ὅ, ἐὰν ἔχῃ π' αὐτὸ δῆλο
 δυνάμει τοιαύτῳ ἓνα ὅ, ἐὰν ἔχῃ μεταβολῆ-
 λειν ἐφ' ὅπου δυνάμει τοιαύτῳ, εἴτε ὅπῃ
 τὸ χεῖρον, εἴτε ὅπῃ τὸ βέλτερον. καὶ γὰρ τὸ B
 φθιζέμενον δυνάμει δυνάμει φθιζέμεται, ἢ
 ὅπῃ ἀφ' αὐτοῦ αἰετῶν αἰετῶν. καὶ ὅ, ἔχει
 πῶς διαίρεσιν καὶ ἀπὸ πῶς ἀρχῆς πῶς τοι-
 οῦτου παύσει. ὅτε ὑφ' ἑσπον τῶ ἔχειν δυνάμει, ὅτε
 ὅ τῶ ἔσφριζαται τοιοῦτον ἔδ'. εἰ δ' ἢ ἔσφρισις
 ὅτιν ἔξῃς πῶς, πῶς τῶ ἔχειν εἶν αὐ π. ὁ-
 μωνύμους ὅ καὶ λεγόμενον τὸ ὄν ὡς τῶ ἔ-
 χειν ἔξῃ πῶς καὶ ἀρχῆς, εἴτε δυνάμει, καὶ C
 τῶ ἔχειν τῶ πῶ τούτου ἔσφρισιν, εἰ ἐν δέχε-
 ται ἔχειν ἔσφρισιν. ἓνα ὅ, τῶ μὴ ἔχειν αὐτῶ
 δυνάμει, ἢ ἀρχῆς ἐν δῆλο, ἢ ἢ δῆλο, φθιζο-
 κῆς, εἰ π' ὅ τῶ τῶ πῶς τῶ μόνον αὐ συμ-
 βῶν κινηθῆσεται, ἢ μὴ κινηθῆσεται, ἢ τῶ κελῶς
 καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐν ὅτιν ἢ τοιαύτῳ δύ-
 ναμει, ὅτ' ἐν τοῖς ὀργανοῖς. τῶ μὴ γὰρ δυνά-
 μει φασὶ φθιζέμεται λυθεῖν, τῶ δ' οὐδὲν,
 αὐ μὴ ἢ ὀργανοῖς. ἀδυναμία δὲ ὅτι ἔσφρι-
 σιν δυνάμειος, καὶ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἀρ-
 σης πῶς, οἷα ἐρρηται, ἢ ὅλως, ἢ τὸ πεφικότεν
 ἔχειν, ἢ καὶ ὅτε πεφικότεν ἢ δῆ ἔχειν. οὐδὲ γὰρ
 ὁμοίως αὐ φασὶν ἀδυνατῶν ἔδ' ἔχειν, πῶ-
 δα, καὶ αὐδ' ὀργανοῖς. εἰ π' ὅ καὶ ἔκα-
 τέρας δυνάμειος ὅτιν ἀδυναμία ἀπαιτηθῆ
 τῆ τε μόνον κινηθῆσεται, καὶ τῆ κελῶς κινηθῆ-
 κῆ. καὶ ἀδυνατία ὅ τῶ αὐ καὶ ἢ ἀδυναμία α
 τοιαύτῳ λέγει, τῶ δ' ἔδ' ἔσφρισιν, ὅτ' δυνά-
 μει τῶ καὶ ἀδυνατῶν. ἀδυνατῶν ὑφ' ὅ τῶ ἔ-
 θαντῶν ἐξ ἀνάγκης ὁμοίως ὅτ' τῶ τῶ δυνάμει-
 ἔσφρισιν ὅτιν ἔδ' ἀδυνατῶν, ὅπ' ἀδυνατῶν τὸ
 τοιοῦτον. καὶ ὅ τῶ ἔθαντῶν οὐ μόνον δῆ ὁμοίως,
 δῆ καὶ ἀνάγκη, ὅτ' ἀδυνατῶν ἔδ', τῶ ἀπὸ σύμ-
 μεθῶν οὐ μόνον ἀδυνατῶν, δῆ καὶ ἐξ ἀνάγκης
 ἀδυνατῶν, τῶ δ' ἔθαντῶν πῶς τῶ, τῶ δυνάμει, F
 ὅταν μὴ αἰαγχεῖον ἢ τῶ ἔθαντῶν ἀδυνατῶν, ἔδ'
 ὅτ' τῶ καὶ ἔθαντῶν ἀνδ' ἔσφρισιν, δυνάμει. οὐ
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καὶ ἔθαντῶν ἀδυνατῶν. τὸ
 μὴ οὐδ' δυνάμει, ἓνα ὑφ' ἑσπον, ὡς αὐδ' εἴ-
 ρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἀδυνατῶν συμβῆναι.

& posse, & aliquatenus se habere, vix &
 parum patiuntur. Cum autem potentia tot
 modis dicatur, potens quoque vno qui-
 dem modo dicitur, quod motus aut trans-
 mutationis principium habet. Etenim se-
 datium potens quid est in altero, aut
 prout alterum est. Alio vero, si quid eius
 aliud talem potentiam habet. Alio vero,
 si quid ad quodcumque transmutetur, &
 ue in peius, siue in melius, potentiam ha-
 beat. Etenim quod corruptum, videtur
 possibile esse corrupti: aliter non cor-
 rumpereur, si impossibile esset. Nunc au-
 tem habet quandam dispositionem, cau-
 sam & principium huiuscemodi passionis.
 Quandoq. n. propterea quod habet, quan-
 doq. propterea quod priuatur, tale videtur
 esse. Quod si priuatio, habitus quodammodo
 est, omnia propterea quod habet, profecto
 aliquid erit. Equiuocè autē dicimus, ipsū
 ens: quare propterea quod habet habitum
 quendam, & principium, possibile est: & pro-
 pterea quod habet huius priuationem, si
 possibile est priuationem habere. Alio au-
 tem modo, propterea quod non habet e-
 ius potentiam, aut principium in altero,
 aut prout alterum corruptiuam. Item hæc
 omnia, aut eo quod solum contingant
 hæc fieri, aut non fieri, aut eo quod bene.
 Etenim inanimatis etiam talis potentia in-
 nest, vt instrumentis. Aliquam enim pos-
 se sonare lyram aiunt, aliquam minimè, si
 non bene sonans est. Impotentia verò,
 potentia priuatio est, & quedam talis
 principij ablatio, quale diximus: aut
 omnino, aut ab eo, qui natura aptus est
 habere, aut & cum natura aptus sit iam ha-
 bere. Non enim similiter dicunt impossi-
 bile esse, puerum generare, & virum eu-
 nuchum. Item, vtrique potentia est im-
 potentia opposita, & ei, quæ solum moti-
 ua est, & ei quæ bene motiua est. Impossi-
 bilia quoque quedam secundum hanc im-
 potentiam dicuntur, quedam alio modo,
 vt possibile & impossibile. Impossibile qui-
 dem, cuius contrarium necessariò verum
 est: veluti diametrum commensurabilem
 esse, impossibile est: quoniam falsum hu-
 iuscemodi est, & cuius contrarium non
 solum verum, sed necessarium quoque
 est, vt incommensurabilis sit. Commensu-
 rabile igitur non solum falsum, sed nec-
 cessariò etiam falsum est. Ipsum verò
 possibile huic contrarium, cum non sit
 necessarium, contrarium falsum esse: vt
 sedere hominem, possibile est: non enim
 necessariò non sedere falsum est. Possibi-
 le itaque vno quidem modo significat, vt d-
 eum est, quod nõ necessario falsum est.